

توقیف مطبوعات روند اصلاحات را متوقف نکرد

گروه اجتماعی: درست یک روز پس از آن که «عطاءالله مهاجرانی» وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی «شایعه توقیف نشریات و روزنامه‌ها» را تکذیب کرد، روابط عمومی دادگستری کل استان تهران یکشنبه شب، چهارم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۷ اعلام کرد: «به حکم محاکم دادگستری استان تهران و به دلیل استمرار انتشار مطالب علیه مبانی احکام نورانی اسلام و مقدسات مذهبی ملت شریف ایران و ارکان نظام مقدس جمهوری اسلامی، از ادامه انتشار تعدادی از نشریات جلوگیری شد.»

روابط عمومی دادگستری کل استان تهران در اطلاعیه خود اضافه کرد: متأسفانه علیرغم هوشیاری بسیاری از صاحبان نشریات و اهل قلم در شناسایی و مقابله با توطئه‌های دشمنان، بعضی از عوامل نفوذی دشمن با رخنه و ایجاد پایگاه‌هایی در برخی مطبوعات داخلی و جذب عناصر خود فروخته و بعضاً ساده لوح از طریق معدودی نشریات و جراید، هدف اربابان خود را تعقیب نموده و برخلاف قانون اساسی جمهوری اسلامی، قانون مطبوعات و سایر قوانین، مطالبی علیه مبانی و احکام نورانی اسلام، مقدسات مذهبی ملت شریف ایران، ارکان نظام جمهوری اسلامی، مصالح جامعه و امنیت و وحدت ملی منتشر نموده‌اند.

دادگستری تهران در بخش دیگری از این اطلاعیه خود افزود: به منظور پیشگیری از وقوع جرایم بعدی که اثرات سوئی در اذهان و افکار عمومی داشته و موجب نگرانی افشار مختلف جامعه می‌باشد، به استناد بند ۱۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی و ماده ۱۳ قانون اقدامات تأمینی و تربیتی مصوب سال ۱۳۳۹ دستور توقیف موقت تعدادی از نشریات مذکور به شرح زیر صادر شده است:

۱- روزنامه گزارش روز به مدیر مسئولی محمد مهدوی خرمی ۲- روزنامه بامداد نو به مدیر مسئولی ابوالقاسم گلبناف ۳- روزنامه آفتاب امروز به مدیر مسئولی فریدون عموزاده خلیلی ۴- روزنامه پیام آزادی به مدیر مسئولی داوود بهرامی سیاوشانی ۵- روزنامه فتح به مدیر مسئولی یدالله اسلامی ۶- روزنامه آریا به مدیر مسئولی محمدرضا

زه‌دی ۷- روزنامه عصر آزادگان به مدیر مسئولی غفور گرشاسی ۸- روزنامه آزاد به مدیر مسئولی یزدان پناه فدائی ۹- هفته نامه پیام هاجر به مدیر مسئولی اعظم طالقانی ۱۰- هفته نامه آبان به مدیر مسئولی محمد حسن علیپور ۱۱- هفته نامه ارزش به مدیر مسئولی علی نظری ۱۲- دو هفته نامه ایران فردا به مدیر مسئولی عزت الله سجابی چند روز بعد روزنامه های اخبار اقتصاد به مدیر مسئولی عیسی سحرخیز، مشارکت به مدیر مسئولی محمدرضا خاتمی و صبح امروز به مدیر مسئولی سعید حجاریان نیز به جمع ۱۲ روزنامه و نشریه توقیفی دیگر پیوستند.

از سردبیر دو هفته نامه «ایران فردا»، درباره روز توقیف می پرسیم. **رضا علیجانی** می گوید: ما در حال صفحه بندی شماره ۷۳ نشریه بودیم که مأموران آمدند و کار ما را متوقف کردند. مأموران حکمی از «صارمی» قاضی شعبه ۱۴۰۸، ما نشان دادند که در آن به ماده ۱۳ قانون مصوب سال ۱۳۳۹ استناد شده بود که مربوط به قلم کش‌ها می باشد و به این وسیله حکم توقیف نشریه را به ما اعلام کردند. وی افزود: از همان ابتدا مشخص بود که اقدام هماهنگ چند قاضی در توقیف گسترده مطبوعات، فراتر از تصمیم چند

شعبه دادگاه است و یک «اراده سیاسی» پشت آن وجود دارد. مجموعه اینها باعث شد که ما از «پیگیری حقوقی» صرف نظر کنیم.

«محمد حسن علیپور» نیز که از نشریه اش رفع توقیف شده و در سال جدید، هفته نامه ای به سبک و سیاق قدیمی منتشر کرده است، در این باره می گوید: ما تصور می کردیم چون در پرونده یک مورد شکایت خصوصی بوده، سریعاً به آن رسیدگی می شود و نشریه طی چند روز آینده مجدداً باز می شود. البته خیلی خوشبینانه به مسائل نگاه کرده بودم. جلساتی با همکارانمان در ایران فردا، پیام هاجر و ارزش داشتیم و نامه نگاری هایی هم برای رفع توقیف از نشریه شد که به جایی نرسید.

به هر حال توقیف نشریه آبان بیش از یک سال طول کشید و دادگاه بسیاری از روزنامه ها و نشریاتی که همزمان با ما توقیف شدند، هنوز برگزار نشده باعث تأسف است. **عیسی سحرخیز** مدیر مسئول روزنامه توقیف شده اخبار اقتصاد گفت: با تعطیلی مطبوعات لطمان و خسارات فرهنگی و اقتصادی جبران ناپذیری به کشور وارد شد و به همین لحاظ جناح محافظه کار باید پاسخگو باشد.

وی گفت: با تعطیلی مطبوعات کشور نیز از لحاظ فرهنگی آسیب دید، چرا که

مطبوعات در یک دوره اوج، منبع اصلی اطلاع رسانی در داخل کشور بودند به طوری که حتی رسانه های خارجی نیز از مطالب مطبوعات داخل تغذیه می شدند

ولی آنگاه که اهداف سیاسی باعث تعطیلی مطبوعات شد شاهد بودیم که روزه روز شبکه های ماهواره ای فارسی زبان، سایت های اینترنتی و به دنبال آن برنامه های رادیو های فارسی زبان نیز افزایش می یابد.

به عبارت دیگر، باید بگویم که این روند به منافع ملی کشور نیز صدمه زد. وی تصریح کرد: با توقیف مطبوعات تیراژ مطبوعات یک میلیون نسخه کاهش یافت و این در حالی است که رادیو های موج کوتاه و آنتن های ماهواره ای افزایش یافت و اینها همه در شرایطی است که کارخانه های کاغذ سازی با کمبود فروش و انباشت کاغذ مواجه هستند که در عمل این مسائل ضربه به اقتصاد کشور است.

یدالله اسلامی، مدیر مسئول روزنامه توقیف شده فتح نیز در این زمینه به خبرنگار ما گفت: توقیف مطبوعات نه با اندیشه های دینی، نه با معیارهای حقوقی و نه به لحاظ سیاسی تصمیم درست، اصولی و منطقی ای بود.

وی افزود: حادثه اردیبهشت ماه ۷۹، حادثه تلخی بود که متأسفانه در جمهوری

اسلامی رخ داد و اثرات نامطلوبی را هم در صحنه داخلی و هم در عرصه بین الملل به جا گذاشت.

اسلامی اظهار داشت: شاید کسانی که این تصمیم را گرفتند هنوز فرصت نکرده باشند که پیامدهای منفی این تصمیم سیاسی را مورد توجه قرار دهند.

یزدان پناه مدیر مسؤول و صاحب امتیاز روزنامه توقیف شده آزاد نیز گفت: به اعتقاد من علی رغم ادامه روند توقیف مطبوعات، اصلاحات متوقف نشده است و آینده از آن کسانی است که آزاد می اندیشند.

علی حکمت سردبیر روزنامه های توقیف شده خرداد و فتح نیز گفت: توقیف مطبوعات دو مشخصه اصلی داشت: یکی گستردگی و فراگیر بودن توقیف که به حق از سوی بعضی از دوستان به «توقیف فله ای» مطبوعات معروف شد و دومی برق آسا بودن و فوری بودن توقیف مطبوعات به نظر من عملکرد بخشی از حاکمیت در جمهوری اسلامی ایران در برخورد با مطبوعات اصلاح طلب و به ویژه شیوه برخورد آنان با مطبوعات اصلاح طلب در نخستین سال آغاز هزاره سوم بی نظیر و واجد حقایقی بود که برای جامعه ایرانی دقیقاً قابل فهم و درک بوده و هست. مطبوعات اصلاح طلب در یک کلام به دلیل «تأثیر گذاری عمیق» بر جامعه و نقش مثبتی که در تحقق بنیادهای رشد و اعتلای فکر و اندیشه مخاطبان خویش داشتند دچار این سرنوشت شدند.

وی افزود: طبیعی است که احتمال اشتباه، احتمال افراط و احتمال لغزش در کار مطبوعات وجود دارد، تنها کسانی می توانند مدعی «عصمت کار» در عرصه مطبوعات باشند که هیچ گونه اطلاعی از فعالیت مطبوعاتی نداشته باشند اما بلافاصله باید اضافه کنم که مطبوعات اصلاح طلب به دلیل لغزش های احتمالی مطبوعاتی و در چارچوب قوانین و مقررات مربوط به رسیدگی به تخلفات مطبوعاتی دچار آن وضعیت اسفبار نشدند بلکه توقیف مطبوعات در راستای همان مسائلی بود که قبلاً به آن اشاره شد.